

II.

Az Alkotmánybíróság teljes ülésének
a Magyar Közlönyben közzétett végzései

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság törvényjavaslat egyes rendelkezése alkotmányellenességének előzetes vizsgálatára irányuló indítvány alapján meghozta a következő

végzést.

Az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a végzését a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Ötvenkilenc országgyűlési képviselő indítványozta annak vizsgálatát, hogy az 1993. évi költségvetés tárgyában 6598. számon benyújtott törvényjavaslatához az Országgyűlés Költségvetési, adó- és pénzügyi bizottsága által 8324. számon beterjesztett és az Országgyűlés által elfogadott módosítás – amely szerint a Magyar Rádió és a Magyar Televízió költségvetési előirányzata a Miniszterelnökség fejezetben jelenik meg – nem áll-e ellentétben az Alkotmány 61. § (2) és (4) bekezdésével.

II.

Az Alkotmánybíróság 31/1990. (XII. 18.) AB határozatában elvi jelentőséggel kimondta, hogy a hatalmi ágak elválasztásának elvére figyelemmel az Alkotmánybíróság alkotmányértelmezési hatáskörét megszorítóan kell értelmezni. A 16/1991. (IV. 20.) AB határozat megállapította, hogy „az előzetes normakontroll célját – megelőzni alkotmányellenes törvény létrejöttét – és az Alkotmánybíróság bírói funkcióját úgy lehet összeegyeztetni, ha a törvény szövege végleges formában – vagy a javaslat egészéről történő szavazás előtt, vagy a szavazás után, de a kihirdetés előtt – kerül az Alkotmánybíróság elé.”

Az indítvány tárgyát képező törvényjavaslat vitája még folyik. A módosító indítványokról történő szavazás befejezéséig a törvényjavaslat szövege nem tekinthető véglegesnek.

A 16/1991. (IV. 20.) AB határozattól eltérően ebben az ügyben az Alkotmánybíróság nem talált indokot arra, hogy bizonyos alkotmányossági kérdésekben elvi

álláspontját a határozat indokolásában összefoglalja. A véleménynyilvánítási szabadsággal, s ezen belül a sajtó, a rádió és televízió, továbbá a monopolhelyzetben lévő országos közszolgálati rádió és televízió alkotmányos szabályozásával kapcsolatos követelményeket az Alkotmánybíróság ugyanis már a 37/1992. (VI. 10.) AB határozatban részletesen kifejtette, s az annak megfelelő törvényalkotásra az Országgyűlést 1992. november 30-ai határidővel felhívta.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasította.

III.

Az Alkotmánybíróság ismételten rámutat arra, hogy a törvényhozó mulasztása hozott létre és tart fenn alkotmányellenes helyzetet. A Magyar Rádióra és a Magyar Televízióra vonatkozó részkérdések bármely szabályozása a garanciák hiánya miatt alkotmányellenes marad mindaddig, amíg az Országgyűlés nem teljesíti kötelességét, s meg nem alkotja az alkotmányos követelményeket kielégítő törvényt. Az alkotmányellenes helyzeten nem változtat az, hogy a különböző szabályozások más-más veszélyt jelenthetnek az alkotmányosságra. Az Alkotmánybíróság határozatai mindenkire nézve kötelezőek. A szabad véleménynyilvánítás alkotmányos biztosítása a közszolgálati rádióban és televízióban csakis az Alkotmánybíróság erről hozott határozatainak betartásával valósítható meg.

Budapest, 1992. december 8.

Dr. Sólyom László s. k.
az Alkotmánybíróság elnöke
előadó alkotmánybíró

Dr. Ádám Antal s. k.
alkotmánybíró

Dr. Herczegh Géza s. k.
alkotmánybíró

Dr. Kilényi Géza s. k.
alkotmánybíró

Dr. Lábady Tamás s. k.
alkotmánybíró

Dr. Schmidt Péter s. k.
alkotmánybíró

Dr. Szabó András s. k.
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Ödön s. k.
alkotmánybíró

Dr. Zlinszky János s. k.
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1599/A/1992.

Közzétéve a Magyar Közlöny 1992. évi 124. számában